

‘Een foto is genoeg. Ik heb een levendige fantasie’

In de jaren zeventig konden pedofielen op begrip rekenen, tot ze na een reeks grote seksschandalen plotsklaps veranderden in volksvijand nummer één. Toch is een pedofiel niet per se een kinderverkrachter. ‘Wat pedofielen twee jaar geleden waren, zijn vluchtelingen nu. De volkswoede is nu even minder op ons gericht.’

Tekst Marith Iedema Illustraties MAKI@SHOPAROUND

■ Een pedofiel is een monster, vaak in de gedaante van een wat oudere man. Met vettig haar, gele tanden en nagels met rouwranden. Er altijd op uit kleine jongetjes en meisjes de bosjes in te trekken om ze aan te randen, te verkrachten en ze daarmee te tekenen voor het leven.

Dat het ook nette, intelligente mannen (of zelfs vrouwen) kunnen zijn met deze afwijkende interesse voor minderjarigen, is moeilijk te geloven. Ze bestaan wel degelijk. Sterker: geschat wordt dat één procent van de Nederlandse bevolking pedofiel is – een kleine 170.000 mensen. Zoals Gabriël Levi (30), waarmee ik in contact kom via het forum PEDOFILIE.NL, waar hij in het bestuur zit. Hij is op zijn hoede. Schichtig schieten zijn ogen door de ruimte. Heb ik pedojagers meegenomen, die nu ergens verdekt staan opgesteld? Of draag ik misschien stiekem een camera in de knoop van mijn jasje om hem later via internet te ontmaskeren? Pas als hij zich ervan heeft verzekerd dat de kust veilig is, zoeken we een plekje in het café uit, zo ver mogelijk bij andere mensen vandaan.

DUBBELLEVEN

Levi leidt al zolang hij zich kan herinneren een dubbelleven waarin de angst dat ontdekt wordt wie hij werkelijk is – een man die op meisjes van tien tot veertien valt – de hoofdrol speelt. Als mensen achter zijn geaardheid komen, is het afgelopen met hem. Dag baan, dag vrienden, en de kans dat een groot deel van zijn familie hem nooit meer hoeft te zien, is aanzienlijk. Dat terwijl Levi zich nooit heeft en nooit zal vergrijpen aan een kind. ‘Een seksuele voorkeur voor kinderen is geen keuze, seksueel contact wel,’ zegt hij resoluut. Van kinderen afblijven is voor hem een vanzelfsprekendheid, geen worsteling. ‘Voor een weldenkende heteroman is het toch ook geen innerlijke strijd of hij de vrouw die hem niet wil, tegen wil en dank gaat nemen? Waarom zou het voor een pedofiel per se anders zijn?’

Levi houdt zich in alle opzichten aan de wet. Hij gluurt niet stiekem naar naakte kinderen en kijkt geen illegale porno. Toch zien de meeste mensen het zwart-wit: pedofielen zijn kinderverkrachters, aanranders. Punt. Tijdens een recent protest tegen pedofielen windt de woeden-

de massa er geen doekjes om wat er met deze ‘onmensen’ moest gebeuren: ‘Allemaal castreren, steen om de nek en in zee dumpen’. Demonstranten scandeerden leuzen als: ‘Als ik er een tegenkom, snij ik zijn kop eraf’. Of de pedofiel in kwestie ooit aan een kind had gezeten, maakte weinig uit. Dood moesten ze. Allemaal. Levi: ‘Maar gelukkig komt er nu wat meer begrip, in bepaalde kringen dan.’

VOLKSWOEDE

De massahysterie rondom pedofielen lijkt inderdaad wat te zijn afgenomen. We zien al even geen krijsende zwakbe-gaafden stenen door ruiten van pedofielen gooien, en ook rondom pedojagers wordt het stiller. ‘Wat pedofielen twee jaar geleden waren, zijn vluchtelingen nu,’ zegt Ben Kirssen (48, seksueel niet-praktiserend pedofiel). ‘Mensen moeten in moeilijke tijden ergens hun frustraties op botvieren, zo lijkt het. De volkswoede is nu even minder op ons gericht.’

Het idee dat pedofielen allemaal kinderverkrachters zijn, heerst echter nog steeds onder het merendeel van de

mensen. Toch is er wel degelijk een verschil waarneembaar. Serieuze academici komen nu voorzichtig in opstand tegen het over één kam scheren van alle pedofielen. 'Denken dat dé pedofiel bestaat, is dodelijk voor deze groep,' zegt seksuoloog Erik van Beek, die zelf pedofielen behandelt. 'Gelukkig dringt dat besef tot steeds meer van mijn collega's door.'

Niet alleen in Nederland. De directie van het Moore Center, onderdeel van de Amerikaanse Johns Hopkins Universiteit, tweette recent: 'Niet alle pedofielen schaden kinderen. Niet alle kinderverkrachters zijn pedofielen. Op pedofielen jagen voorkomt niet het seksueel misbruik van kinderen.' Kirssen: 'Pedofielen en misbruikers zijn niet synoniem. Een kinderverkrachter is een kinderverkrachter.' Onderzoek staft dat. Uit het overheidsrapport *Op goede grond* blijkt dat twintig procent van de verdachten van de hands-on delicten (aan kinderen zitten) een pedofiel is. Tachtig procent van de zedendelinquenten die kinderen misbruiken, valt dus niet per se op minderjarigen. Het zijn psychopaten, zoals Marc Dutroux, of vaders die zich vergripen aan hun kroost omdat er niks anders voorhanden is. Volgens seksuoloog Van Beek komen uit

buitenlandse onderzoeken vergelijkbare resultaten.

Kirssen: 'Er wordt veel gepraat over de behandeling van pedofielen om kindermisbruik te voorkomen.' Maar als vier van de vijf daders van zedendelicten tegen kinderen geen pedofiel is, dan gaat de harde aanpak van pedo's niet leiden tot minder aanrandingen en verkrachtingen van minderjarigen. 'De eenzijdige focus op die twintig procent, en het onbenoemd laten van de rest, is een blinde vlek in de aanpak van kindermisbruik. Het is symboolbeleid,' zegt hij.

DE PEDO-SENATOR

Eind jaren zeventig – het staartje van de seksuele revolutie – kan en mag alles. Niet alleen homo's en vrouwen, maar ook pedofielen beginnen zich te manifesteren. Smaken verschillen, en dat was destijds geen enkel probleem. Pedofielen konden openlijk uitkomen voor hun geaardheid. Sterker nog: seksshops ad-

verteerden met kinderporno. Kinderen sierden met hun onrijpe lijfjes de hoezen van videobanden die doodleuk in de etalages lagen. In tijdschriftwinkels kon je naast reguliere pornobladen ook tijdschriften als de *Martijn* kopen. Bladen die volstonden met foto's van naakte minderjarigen, die met grote ogen in de cameralens staarden.

Is een carrière, in welke sector dan ook, tegenwoordig uitgesloten als je openlijk uitkomt voor pedofiele geaardheid, in die tijd was dat een ander verhaal. Zo kwam het alom gerespecteerde PvdA-Eerste Kamerlid Edward Brongersma openlijk uit voor zijn liefde voor kinderen. In het programma *Een Groot Uur U* zei hij in 1978: 'Kinderen hebben behoefte aan lichamelijk contact, aan genegeheid. Dat kan niet alleen geestelijk. Je moet die uitdrukking op het gezicht van het kind zien als er geknuffeld, gestreeld en gekust wordt: verzaligd, verrukt.'

Dat seksueel contact met een ouder persoon schadelijk kan zijn voor een minderjarige, daar stond nauwelijks iemand bij stil. Eind jaren zeventig heerste het idee dat seks met een volwassene zelfs goed kon zijn voor de ontwikkeling van een kind. Veertig jaar later leven we in

een compleet andere wereld. Senator Brongersma zou anno 2016 aan de hoogste boom worden gehangen voor deze uitspraken. Niet-praktiserend pedofiel Ben Kirssen kan het omslagpunt in de publieke opinie nog goed voor de geest halen. Dat was Dutroux. Van de ene op de andere dag in de

zomer van 1996 vervulden pedofielen de samenleving met walging. Mensen gingen de straat op met spandoeken met teksten als: 'Doodstraf voor de pedofiel'. Kirssen wist direct: 'Dit verandert alles.' Dutroux werd het gezicht van pedofilie. Niet terecht, want volgens deskundigen was hij – net als bijvoorbeeld de Oostenrijker Josef Fritzl – in de eerste plaats een psychopaat die het op kinderen gemunt had. Niet zozeer een pedofiel. 'Dat onderscheid wordt nauwelijks gemaakt. Ook niet bij de grote zedenschandalen die volgden op Dutroux,' zegt Kirssen. 'In de jaren zeventig waren we onwetend, naïef,' zegt seksuoloog Van Beek.

'Daarna zijn mensen compleet de andere kant op doorgeslagen.' Kirssen: 'De komende tijd kan er echt iets bereikt worden. Ik zie de toekomst daarom redelijk zonnig in. Heel anders dan een aantal jaar geleden, wordt er steeds meer onafhankelijk onderzoek gedaan naar pedofilie. Eerder durfde men dat niet.' Dat is positief: 'Hoe meer onderzoek, hoe passender pedofielen behandeld kunnen worden.'

LEVENDIGE FANTASIE

Toch zijn ze er nog lang niet. Zo strijdt Van Beek al jaren voor wetenschappelijk onderzoek naar virtuele kinderporno. 'Ik pretendeer helemaal niet te weten dat minder pedofielen hierdoor naar echte kinderporno zullen kijken.' Het enige dat hij wil, is dat die mogelijkheid wordt onderzocht. 'Politici zijn als de dood neer te worden gezet als pedoknuffelaar. Daarom saboteren ze het onderzoek. Dat is schandalig.'

Nu vinden veel pedofielen die behoefte hebben aan kinderporno, maar geen misbruik van een kind willen maken, dat ze haast geen keus hebben. Ze kunnen nergens heen met hun seksuele gevoelens en zien geen andere uitweg dan illegale beelden te downloaden. Als er virtuele kinderporno legaal beschikbaar zou zijn – waarvoor kinderen dus niet misbruikt worden – dan hebben deze mensen wél een keuze.

De kinderpornomarkt groeit met de dag. Justitie denkt het probleem op te kunnen lossen met *the war on pedofiles*, door keihard op te treden. 'Maar seksuele gevoelens verdwijnen niet door ze hard te bestraffen,' zegt Van Beek. 'Deze fantasieën zullen altijd bestaan en zolang er geen andere mogelijkheden zijn, blijven sommige pedofielen zoeken naar beelden om in hun behoeftes te voorzien. En de markt zal ze hierin blijven bedienen.'

Een grote misvatting is volgens Van Beek dat een downloader ook per definitie kinderen misbruikt, of wil misbruiken. 'Veel pedofielen hebben genoeg aan de beelden. Dat kinderporno kijken leidt tot misbruik is absoluut niet bewezen. Virtuele kinderporno zou aanrandingen en verkrachtingen juist kunnen voorkomen. De vraag naar echte kinderporno kan hierdoor namelijk afnemen.'

In Nederland richt Stop it Now zich op pedofielen die zich op glad ijs begeven. Maar voor de groep waarbij het zo klaar is als een klontje dat ze nooit aan een kind zullen zitten, daarvoor moet meer

hulp komen, weet PEDOFILIE.NL-bestuurder Gabriël Levi uit ervaring. Deze mannen hebben grote problemen. Ze zijn alleen, in de war. Hebben totaal gebrek aan perspectief. 'Pedofilie is geen noodlot dat hoe dan ook leidt tot misbruik. Er is een andere weg mogelijk. Celibatair leven is soms loodzwaar, maar kan absoluut,' zegt Kirssen. 'Gelukkig heb ik een levendige fantasie,' zegt Levi. 'Een foto van een knap meisje dat lief lacht naar de camera is voor mij genoeg.'

Kirssen: 'Pedofiel zijn is zoveel meer dan een seksuele behoefte. Hetero zijn draait toch ook niet alleen om seks?' Hij vult zijn pedofiel-zijn op diverse manieren in. 'Ik heb met een paar jongens veel contact. Ik lach, speel, sport, kook en doe

huiswerk met ze.' In deze omgang vindt Kirssen een klein beetje geluk. 'Heel belangrijk is dat je

zelf in staat bent te waken over je grenzen.' Al is het moeilijk daarin niet door te slaan. 'Ik heb een periode gehad waarin ik mijzelf constant afvroeg: mag dat, zo'n hand door de haren strijken? Doe je dat voor jezelf? Voor hem? Zou je dat durven met zijn ouders erbij? Die hyperaltheid, die ik bij veel pedofielen zie, is bij mij gelukkig iets

afgenomen.'

SUÏCIDALE GEDACHTEN

Pedofielen, en dan vooral de jonge mannen en tieners, hebben een voorbeeld nodig, iemand waarvan ze kunnen leren. 'Deze week nog meldde een vijftienjari-

'Pedofilie is geen noodlot dat hoe dan ook leidt tot misbruik. Er is een andere weg mogelijk. Celibatair leven is soms loodzwaar, maar kan absoluut'

ge zich in blinde paniek op ons forum. Hij was tot de conclusie gekomen dat hij pedofiel is. Arme knul,' zegt Kirssen. Zelf kwam hij rond zijn zestiende achter zijn geaardheid en vereenzaamde compleet. Hij is niet de enige. Ook Levi voelde zich, nadat hij zich realiseerde pedofiel te zijn, geïsoleerd en raakte in een diepe depressie. 'Dat zie ik heel veel om me heen,' zegt hij. Voor sommigen is zelfmoord de enige uitweg. 'Op de forums worden geregeld suïcidale gedachten geuit.' Volgens Van Beek is het zelfmoordpercentage onder jonge pedofielen hoog. Zonde, want volgens Kirssen en Levi kan je als niet-praktiserend pedofiel een gelukkig leven leiden. 'Ik heb een goede baan en een hoop vrienden, ook mensen die van mijn geaardheid afweten en me steunen,' zegt Kirssen. Bepaalde aspecten van pedofiel zijn zullen echter altijd moeilijk blijven. 'Zo zou ik het leuk vinden om een gezin te stichten,' zegt Levi. 'Maar denk je dat er één vrouw is die kinderen met mij wil? Dat ik op jonge meisjes val, betekent niet dat ik ooit incest zal plegen. Maar niemand gaat het risico lopen. Ik blijf waarschijnlijk alleen, net als de meeste pedofielen en dat is zwaar.' Kirssen: 'We zeggen echt niet dat alle pedofielen goede bedoelingen hebben. Zeker niet. Het zijn mensen, en daar zitten nou eenmaal goede, slechte en extreem slechte tussen.' Dat laatste bewijzen de afschuwelijke seksschandalen, waarbij de daders daadwerkelijk pedofiel bleken, wel.

Eén ding is zeker: er moet een klimaat komen waarin mensen openlijk kunnen toegeven pedofiele gevoelens te hebben, zonder daarvoor gelycht te worden. Van Beek: 'Zodat rolmodellen durven opstaan, om Nederland te laten zien dat de pedofiel vele gedaantes heeft.' Zodat andere pedofielen daarvan kunnen leren, inzien dat je wél een toekomst kan hebben als je op kinderen valt. 'Hoe rotter, gestresster en geïsoleerder een pedofiel zich voelt, hoe groter de kans dat hij seks inzet,' zegt Van Beek. Een opgejaagde pedofiel kan gekke sprongen maken. Zelfmoord plegen, of, als hij immoreel is, een gevaar vormen voor de maatschappij. Veel meer dan pedofielen die begeleid worden en waarmee gepraat wordt. Levi: 'We gaan de goede kant op, maar er is nog een lange weg te gaan.' ■

De namen Gabriël Levi en Ben Kirssen zijn om privacyredenen gefingeerd.